बभूव रजनी घोरा भीरूणां भयवर्द्धिनी । योधानामपि सा घोरा राजन्नन्तकगामिनी ।
कुञ्जराश्व मनुष्याणां प्राणान्तकरणी तदा । तस्यां रजन्यां घोरायां नन्दन्त्यः सर्व्वतः शिवाः ।
न्यवेदयन् भयं घोरं सज्वालकवलैर्मुखैः । उलूकाश्चाप्यराशन्त शंसन्तो विपुलं भयं ।
विशेषतः कौरवाणां ध्वजिन्यामतिदारुणाः । ततः सैन्येषु राजेन्द्र शब्दः समभवन्महान् ।
भेरीशब्देन महता मृदङ्गानां स्वनेन च । गजानां गर्ज्जितैश्चापि तुरङ्गाणाञ्च ह्रेषितैः । ६६६०
खुरशब्दनिनादैश्च तुमलं सर्व्वतोऽभवत् । ततः समभवद्युद्धं सन्ध्यायामतिदारुणं ।
द्रोणस्य च महाराज सृञ्जयानाञ्च सर्व्वशः । तमसा चावृते लोके न प्राज्ञायत किञ्चन ।
सैन्येन रजसा चैव समन्तादुच्छ्रितेन च । नरस्याश्वस्य नागस्य समसज्जत शोणितं ।
न पश्याम रजो भीमं कश्मलेनाभिसंवृताः । रात्रौ वंशवनस्येव दह्यमानस्य पर्व्वते ।
घोरश्चटचटाशब्दः शस्त्राणां पततामभूत् । मृदङ्गानकनिर्ह्रादैर्व्वल्लकीपटहैस्तथा । ६६६५
चीत्कारैर्ह्रेषिताकारैः सर्व्वमेवाकुलं विभो । नैव खे न परे राजन् प्राज्ञायन्त तमोवृते ।
उन्मत्तमिव तत्सर्व्वमभूव रजनीमुखे । भीमं रजोऽथ राजेन्द्र शोणितेन समुच्छ्रितं ।
शातकौम्भैश्च कवचैर्भूषणैश्च तमोऽभ्यगात् । ततः सा भारती सेना मणिहेमविभूषिता ।
द्यौरिवासीत् सनक्षत्रा रजन्यां भरतर्षभ । गोमायुबलसङ्घुष्टा शक्तिध्वजसमाकुला ।
वारणाभिरुता घोरा क्ष्वेडितोत्क्रुष्टनादिता । ततोऽभवन्महाञ्छब्दस्तुमलो लोमहर्षणः । ६६७०
समावृण्वन्दिशः सर्व्वा महेन्द्राशनिनिस्वनः । सा निशीथे महाराज सेनाऽदृश्यत भारती ।
अङ्गदैः कुण्डलैर्निष्कैः शस्त्रैश्चैवावभासिता । तत्र नागा रथाश्चैव जाम्बूनदविभूषिताः ।
निशायां प्रत्यदृश्यन्त मेघा इव सविद्युतः । असिशक्तिगदाखड्गमुषलप्रासपट्टिशाः ।
सम्पतन्तः स्म दृश्यन्ते भ्राजमाना इवाग्नयः । दुर्य्योधनपुरोवातां रथगुल्मबलाहकां ।
वादित्रघोषस्तनितां चापविद्युद्ध्वजैर्वृतां । द्रोणपाण्डवपर्ज्जन्यां खड्गशक्तिगदाशनीं । ६६७५
शरधारास्त्रपवनां भृशं शीतोष्णसङ्कुलां । घोरां विस्मापनीमुग्रां जीवितच्छेदविप्लुतां ।
तां प्राविशन्नतिभयां सेनां युद्धचिकीर्षवः । तस्मिन्रात्रिमुखे घोरे महाशब्दनिनादिते ।
भीरूणां त्रासजनने शूराणां हर्षवर्द्धने । रात्रियुद्धे महाघोरे वर्त्तमाने सुदारुणे ।
द्रोणमभ्यद्रवन् क्रुद्धाः सहिताः पाण्डुसृञ्जयाः । ये ये प्रमुखतो राजन्नावर्त्तन्त महात्मनः ।
तान् सर्व्वान् विमुखांश्चक्रे कांश्चिन्निन्ये यमक्षयं । तानि नागसहस्राणि रथानामयुतानि च । ६६८०
पदातिहयसङ्घानां प्रयुतान्यर्व्बुदानि च । द्रोणेनैकेन नाराचैर्निर्भिन्नानि निशामुखे ।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि घटोत्कचवधपर्व्वणि द्रोणयुद्धे चतुःपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥
॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ तस्मिन् प्रविष्टे दुर्द्धर्षे सृञ्जयानमितौजसि । अमृष्यमाणे संरब्धे का वोऽभूद्वै मतिस्तदा ।
दुर्य्योधनं तथा पुत्रमुक्त्वा शास्त्रातिगं मम । यत् प्राविशदमेयात्मा किं पार्थः प्रत्यपद्यत ।
निहते सैन्धवे वीरे भूरिश्रवसि चैव हि । यदभ्यगान्महातेजाः पाञ्चालानपराजितः ।